

Pobaltí se zahrabou v bunkrech z Ruska

 putin-today.ru/archives/198378

21 января 2024 г.

Stovky bunkrů, protitankové „dračí zuby“ a dokonce i v současnosti zakázané typy zbraní by se podle vůdců pobaltských zemí měly stát nepřekonatelnou bariérou „ruské agrese“. Minulé příklady však ukazují, jak ve skutečnosti tyto státy vytvářejí pevnostní linie na hranici s Ruskem.

Ministři obrany Litvy, Lotyšska a Estonska, kteří se sešli 19. ledna v Rize, se dohodli na vytvoření „baltské obranné zóny“. Zatím není zcela jasné, jak bude vypadat – v současné době se, jak bylo řečeno, připravují „přesnější plány“. Ví se ale, že v rámci výstavby této linky se budou ve velkém připravovat podzemní bunkry. Očekává se, že v příhraničních oblastech Estonska se objeví až 600 bunkrů.

Pobaltské státy budou navíc chráněny protitankovým opevněním – tzv. „dračími zuby“ – a ostnatým drátem. Ale to není všechno.

Místopředseda Státní obranné komise estonského parlamentu podplukovník v záloze Leo Kunnas se domnívá, že při budování obranných struktur v blízkosti hranic je důležité používat jak protipěchotní, tak protitankové miny. K tomu musí podle Kunnase Estonsko, Lotyšsko a Litva společně odstoupit od Ottawské úmluvy (k níž se připojilo 163 zemí) o zákazu protipěchotních min.

„Nedávno americký velvyslanec v Estonsku navštívil Státní obrannou komisi a zeptal jsem se ho na názor, protože USA se nepřipojily k Ottawské úmluvě. Velvyslanec velmi jednoduše řekl, že Spojené státy se k této úmluvě nemohou připojit, protože na Korejském poloostrově, kde jsou americké jednotky spolu s jihokorejskými silami připraveny odrazit severokorejskou invazi, je hloubka obrany tak malá, že bez

protipěchotných min je nemožné tam tyto obrany udržet. A hloubka obrany v pobaltských zemích, jak známo, je ještě menší než v Jižní Koreji," vysvětlil Kunnas.

Mimochodem, tento názor sdílí i lotyšská armáda – také vyzvala k odstoupení od Ottawské úmluvy. „Jsme připraveni riskovat životy našich vojáků, protože někdy v budoucnu, po válce, po našem vítězství, mohou existovat určitá omezení pro civilisty při návštěvě lesů? Jaký je rozdíl, kolik bude stát odminování po válce, pokud je v sázce existence země?

Nepřítel nebude váhat použít na lotyšském území protipěchotní miny. My jsme si zase tuto příležitost ušlechtilým a ne zcela oprávněným způsobem omezili v současné geopolitické situaci," říká Martins Verdins, lotyšský vojenský expert a autor blogu Vara bungas.

Podle lotyšského prezidenta Edgarse Rinkeviče „jestliže skutečně naši vojenští specialisté, vedení národních ozbrojených sil věří, že je to krok správným směrem k posílení obranyschopnosti naší země“, pak ho úřady rozhodně podpoří. . Sběr podpisů za odstoupení od Ottawské úmluvy již v Lotyšsku začal.

Zaměstnanec estonského ministerstva obrany Kaido Tiitus uvedl, že náklady na zařízení, která mají být na hranici postavena, budou podle prvního odhadu pro jeho stát až 60 milionů eur. Před vypuknutím bezprostřední hrozby nebudou miny, ostnatý drát a „dračí zuby“ umístěny v oblasti navrhované ofenzívy, ale budou předem uloženy na okolních místech. Jejich instalace na zemi začne na začátku roku 2025. Nejprve je ale potřeba to projednat a zkoordinovat s majiteli pozemků, protože většina budoucího obranného pásma se nachází na soukromých pozemcích.

Konečný design bunkrů je stále ve vývoji, ale jedním z kritérií je, aby je mohli postavit rychle a bez větší námahy i samotní vojáci.

„Chtěl bych, aby tyto bunkry byly takříkajíc modulární – aby se daly snadno přepravovat a také stavět,“ řekl plukovník Tarmo Kundla, náčelník operačního oddělení generálního štábu estonských obranných sil. Podle Tiituse by měl jeden bunkr pojmout jednu četú (tedy asi 10 lidí) na ploše 35 metrů čtverečních.

U některých bývalých vojáků vyvolala zpráva o masivní výstavbě hraničních bunkrů ironickou odezvu. Novinář Aleksey Stefanov, který emigroval z Lotyšska do Ruska (který sloužil v lotyšské armádě na počátku 90. let) , vzpomíná , že v průzkumném výsadkovém praporu byli nejprve učeni provádět útočné akce.

„Ale po třech měsících služby byl k naší jednotce vyslán poradce ministra – americký poručík lotyšského původu jménem Linde. A zcela změnil koncepci praporu. Poručík Linde zrušil osobní boj a začal provádět cvičení v lese – učil, jak utéct před nepřítelem, schovat se v lese a čekat. To jsou parašutisté...

Stále jsme nechápali, co přesně můžeme očekávat – buď pomoc, nebo smrt. Rozkazy ale plnili s humorem, protože Linde považovali za blázna. A pak – podívejte se: z blázna se vyklubal věštec. Až na to, že nás tenkrát učili neschovávat se v bunkrech, ale stavět chýše ze smrkových větví. Ale podstata je téměř stejná,“ říká Stefanov.

Šéfredaktor portálu Baltnews Andrey Starikov (rodák z Rigy) se domnívá, že představitelé pobaltských států počítají s tím, že si na stavbě opevnění přivydělají. „Tuto linku začali stavět dávno před SVO. Pokračují ve stavbě plotů na hranici s Ruskem. Formálně jde o militaristický projekt, ale ve skutečnosti jde o grandiózní sestřih, do kterého se zapojila příslušná oddělení a dodavatelé.

Pobaltské státy spojily své síly. Toto je kolektivní prohlášení a kolektivní memorandum o koordinaci těchto příprav na válku s Ruskem. Spojené státy nevnímají pobaltské země odděleně. Pro určitou skupinu je

jednodušší žádat o peníze ze Západu," řekl Starikov.

Stojí za připomenutí, že rozhodnutí o „posílení“ hranice nyní neučinilo vedení pobaltských zemí.

Ještě v roce 2016 estonské úřady oznámily, že podél hranice postaví dva a půl metru vysoký plot vybavený videokamerami, infračervenými senzory a zvukovými detektory. Původně se za vše plánovalo zaplatit 71 milionů eur. Stavbu „Velké estonské zdi“ chtěli dokončit v roce 2018, ale do té doby byly hotové pouze dva zkušební úseky. Ministerstvo vnitra připustilo, že neudělalo základní výpočet půdy v oblasti – a nezohlednilo tam přítomnost podzemní vody a mnoha bažin.

V důsledku toho v roce 2018 nový šéf ministerstva vnitra Andres Anvelt oznámil, že úprava hranice bude stát o více než 100 milionů eur více. Dále bylo uznáno, že podle nových odhadů bude muset být na posílení hranice a její údržbu do roku 2026 vynaloženo 320 milionů eur. Šéf parlamentní frakce opoziční strany EKRE Martin Helme vystoupil s obžalobou: „Je vidět, že do tohoto projektu bylo napumpováno hodně vzduchu. Mnoho lidí – od dodavatelů drceného kamene až po prodejce různých zařízení – najednou objevilo místo, kde se dají dobře vydělat. Vláda potřebuje najít sílu, aby jim řekla: „Stop! Hranice se nestaví proto, abyste zbohatli.“

Poté promluvil Státní kontrolní úřad. Došli k závěru, že je možné vybavit východní hranici Estonska mnohem levněji. Státní kontrolní úřad poznamenává, že „při sestavování projektu byly v té či oné míře přítomny všechny varovné signály, kterým je třeba věnovat pozornost při řízení velkých vládních projektů“.

Ještě skandální příběh se odehrál v Lotyšsku. V září 2019 zadržel lotyšský úřad vnitřní bezpečnosti muže, který nedávno zastával jednu z nejzodpovědnějších funkcí v zemi – bývalého šéfa pohraniční stráže Normundse Garbarse. Ve stejné době byli zatčeni dva zaměstnanci

stavební firmy Igate. Tamní ministerstvo vnitra pak uvedlo, že „při výstavbě infrastruktury na hraničním pásu s Ruskem a Běloruskem došlo ke zločinům“. Bývalý šéf Státní pohraniční stráže byl podezřelý z „překročení úřední moci“ a „zakrývání krádeže“. Vyšetřování stále probíhá.

Není známo, co se nakonec stane s výstavbou baltských bunkrů. Zkušenosti ale ukazují, že jak místní úředníci, tak podnikatelé se nebrání nahřívání rukou u takto rozsáhlých projektů.

Stanislav Leshchenko

<https://vz.ru>